

KOMITET OCHRONY PRZYRODY POLSKIEJ AKADEMII NAUK
COMMITTEE FOR NATURE CONSERVATION, POLISH ACADEMY OF SCIENCES

Instytut Botaniki Polskiej Akademii Nauk

ul. Lubicz 46, 31-512 Kraków; Tel. (+48)(12)424-17-01, (12)424-17-69

e-mail: z.mirek@botany.pl & a.nikel@botany.pl

Kraków, 11.02.2015 r.

WNIOSEK KOMITETU OCHRONY PRZYRODY PAN O EMISJĘ SERII ZNACZKÓW POCZTOWYCH Z PORTRETAMI OSÓB SZCZEGÓLNIIE ZASŁUŻONYCH DLA OCHRONY PRZYRODY I ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO W POLSCE

Szanowny Pan

Andrzej Halicki

Minister Administracji i Cyfryzacji

Szanowny Panie Ministrze!

Komitet Ochrony Przyrody Polskiej Akademii Nauk pragnie zwrócić się do Pana z wnioskiem o zgodę na emisję serii znaczków pocztowych z portretami osób szczególnie zasłużonych dla ochrony przyrody i środowiska przyrodniczego w Polsce: Mariana Raciborskiego, Władysława Szafera, Jana Gwalberta Pawlikowskiego, Adama Wodziczki, Eugeniusza Janoty, Maksymiliana Siły-Nowickiego i Bolesława Hryniewieckiego.

Uzasadniając potrzebę emisji takiej serii, chcielibyśmy, tytułem wstępu, nadmienić, że niedawno minęła 20. rocznica Szczytu Ziemi w Rio de Janeiro, który uzmysłowił współczesnym cywilizacjom kluczową rolę, jaką w rozwoju każdej z nich pełnią dwie wartości, bez których niemożliwy jest nie tylko dalszy rozwój, ale także przetrwanie naszej planety jako środowiska przyjaznego życiu. Pierwsza z tych wartości zawarta jest w swoistym słowie-kluczu, jakim jest „rozwój zrównoważony” lub – w formie bardziej zdeklarowanej – „ekorozwój”. Druga z wartości, zawarta jest w kolejnym słowie-kluczu: „bioróżnorodność” (ang. *biodiversity*). Patrząc poprzez pryzmat tych dwu wartości możemy powiedzieć, że środowisko, które otaczamy troską w logice rozwoju zrównoważonego, chronione jest przede wszystkim ze względu na obecne w nim życie, i to życie ujmowane w całym jego bogactwie (bioróżnorodności). Od spotkania w Rio (Szczyt Ziemi, 1992 r.) słowo „bioróżnorodność” stało się zatem paradygmatem nie tylko ochrony przyrody i środowiska, ale także przyjaznego życia rozwoju cywilizacyjnego. Co nie mniej istotne, logika rozwoju zrównoważonego i ochrony bioróżnorodności wpisana została w globalną strategię ochrony bioróżnorodności, a także strategię europejską i naszą strategię krajową; sam zaś rozwój zrównoważony wpisano w jeden z pierwszych paragrafów naszej

ustawy zasadniczej. O ile na poziomie idei i ogólnych wartości niewielu ośmiela się kwestionować logikę myślenia opartą o te dwa powyżej przywołane paradygmaty, o tyle praktyka, zarówno gospodarcza jak i polityczna, a także edukacyjna i wychowawcza, daleko odbiega od stanu oczekiwanego w tej materii.

Stąd, właśnie ze względu na wagę i aktualność problemów, sięgamy do osób, które są nośnikami idei i wartości wpisanych dziś w paradygmat rozwoju zrównoważonego oraz ochronę różnorodności biologicznej. Każda z tych osób jest nie tylko prekursorem idei wpisanych dziś w Konwencję o Różnorodności Biologicznej, wypracowaną na Szczycie Ziemi w Rio de Janeiro, ale także – jak w przypadku Władysława Szafera – zasłużoną dla budowania najbardziej podstawowych organizacji ruchu ochrony przyrody w skali kontynentu europejskiego, lub – jak w przypadku Jana Gwalberta Pawlikowskiego czy Eugeniusza Janoty – zasłużoną dla formułowania tak ważnych dziś etycznych podstaw ochrony bioróżnorodności, bez których, jak zauważyli to najwybitniejsi eksperci, niemożliwe jest zbudowanie zamyślonego modelu rozwoju zrównoważonego.

Mamy nadzieję, że to uzasadnienie składanej propozycji, wpisującej się w kluczową kwestię cywilizacyjną naszych czasów, znajdzie zrozumienie. Uzasadnienie zaś w odniesieniu do konkretnych osób pozwalamy sobie zamieścić w bardzo krótkich notkach biograficznych. Mamy świadomość, że propozycja obejmująca 6 nazwisk może być zbyt obszerna, stąd pozwalamy sobie uporządkować nazwiska w kolejności pewnej ważności w razie, gdyby pełnego zakresu nie można było zrealizować. Wiedząc, że seria taka może być wydana bądź jednorazowo, bądź w swoistym „serialu kilkuletnim”, z oczywistych powodów preferujemy tą pierwszą opcję, która daje też możliwość wydania całostki i karty pocztowej, stając się o wiele mocniejszym narzędziem edukacyjnym, oddziałującym na świadomość społeczną. Ze swej strony, poza przygotowaniem tej propozycji wraz z niezbędnymi, wymaganymi elementami, chcielibyśmy zadeklarować chęć pomocy na wszystkich etapach cyklu realizacyjnego, oczywiście w zakresie naszych kompetencji i możliwości.

Na koniec pragnę nadmienić, iż podobnej treści list wysłaliśmy do Prezesa Zarządu Poczty Polskiej S.A.; liczymy, że wsparcie Pana Ministra naszej inicjatywy przyczyni się do sfinalizowania tej ważnej propozycji.

Z wyrazami szacunku, w imieniu Komitetu Ochrony Przyrody PAN

*prof. dr hab. Zbigniew Mirek
Przewodniczący Komitetu*